Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

genius quereendi beneficiis quam petitur
creditur. Hunc sep̃ m̃ licet dicere. Volo aliqd̃
bnficium accipiendum ē. ⁊ inuito. Nemo
accipiendo obligatur q̃ illi repudiare no
licuit. Suus scire an uelim effice ut possi
nolle. Sunt quidam qui nolunt n̄ secreto
accipere testem beneficij ⁊ sciuim uitant. Q̃
scias male cogitare. Qui pudet debere ne ac
cepis. Quidam furtiue gratias agunt ⁊ man
gio ⁊ ad aurem. nō ē ista uerecundia sed
inficiendi genus. Ingratus ē qui re moris
arbitris agit gratias. Veient̄ palam fateri ut
sua potius uirtute quam alieno adiutorio
securi dicant̄. Alij pessime loquuntur d' op
time meritis tuaus ē quosdam offende. q̃
de meruisse a huis accipit fastidiose. tanquam
qui dicat nūquam th opus ē. Si quid tā ual
de uis facian t̄. mi potatem. Aliuq uix
labra diduxit ⁊ ūgratior que sitacuisset
fuit legendum ē. pmagnitudine rei impen
sius. Utilior uehemtius ⁊ portunius malui
ē inuidia que nos inquietat dum cōpar. hoc